

[Thastrup.]

økonomiske ofre fra statens side, og efter at vi i 4 år har haft en velstandsstigning større end nogen sinde før, står vi i dag med en betydelig boligmangel. Jeg hørte af det ærede medlem hr. Kai Moltke, at der i Københavns kommune — det er i øvrigt tal, der offentligt er fremme — er 30 000 boligsøgende. Det er ikke en anbefaling for den førte boligpolitik, og det er, så vidt jeg kan se, beviset for, at der må gribes ind på anden måde, hvis vi skal nå frem til fornuftige forhold.

Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen sagde om mig, at jeg var tilhænger af kræfternes frie spil. Det er jeg. Jeg tror ikke meget på, at restriktioner fremmer produktion, og jeg vil dog sige til det ærede medlem, at det er ikke alene professor Vinding Kruse, der har den opfattelse, men bag den opfattelse står — det kan der ikke være tvivl om — hele den store del af Vesteuropa. Det, der i øjeblikket sker, er netop, at man lader kræfternes frie spil komme til i en helt anden grad, end det har været muligt i årene umiddelbart efter krigen. Men jeg er ganske klar over, at restriktioner, der har været gældende i lang tid, må løses gradvis og med en vis forsigtighed. Jeg anser det for nødvendigt, at vi på effektiv måde støtter dem, der virkelig trænger til støtte.

Her vil jeg gerne nævne en udtalelse af det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen. Han sagde, at man kunne dele befolkningen i to grupper: dem, der kan betale boligens pris, og dem, der ikke kan det. Jeg ser ikke rettere, end at her foreligger der et synspunkt, der er fælles for os, eller hvorfra vi må kunne nå til en fælles opfattelse. Jeg går ud fra, at det ærede medlem mener, at vi må sigte imod, at de, der selv kan betale deres lejligheds brugsværdi, også kommer til det, og at vi så hjælper dem, der ikke er i stand til selv at betale deres lejligheds brugsværdi. Hvis vi er enige om det, tror jeg også, vi skulle finde frem til, hvordan vi skal løse de vanskelige spørgsmål.

Om begrebet en lejligheds brugsværdi vil jeg dog sige, at jeg er bange for, at den kan vi kun virkelig få fastslået, når vi når frem til et frit boligmarked og vel at mærke et frit boligmarked med det, vi har betegnet som balance på boligområdet,

altså et frit boligmarked, hvor der er det tilstrækkelige antal boliger og ydermere en passende boligreserve.

Jeg kan stort set slutte mig til næsten alt, hvad de ærede medlemmer fru Grethe Philip og hr. Erik Hansen har sagt. Det er rigtigt, som det ærede medlem fru Grethe Philip sagde, at de forskellige huslejeniveauer, vi har, netop vender den tunge ende mod ungdommen; det er den, der kommer til at betale forholdsmæssigt meget. Det er også ganske rigtigt, at de forskellige huslejeniveauer medfører en dårlig udnyttelse af boligmassen. Jeg er helt klar over, at hvis vi vil nå frem til et frit boligmarked, er det nødvendigt at tage hensyn, og tage vidtrækkende hensyn, til pensionister og folk, der er stillet på lignende måde som dem.

Jeg kan ganske slutte mig til det, de ærede medlemmer hr. Erik Hansen og fru Grethe Philip sagde om parcelhuse. Det er et område, hvor vi er fuldstændig enige.

Det ærede medlem hr. Kai Moltke påpegede særdeles rigtigt nogle af grundene til, at det er vanskeligt at løse boligspørgsmålet, og det ærede medlem foreslog nogle midler dertil. Jeg skal ikke bestride, at disse midler kan være effektive. Det ærede medlem foreslog ekspropriation af jord, oven i købet til en pris, der lå under værdien af jorden, altså handelsprisen. Det ærede medlem foreslog indgriben mod renten, og det ærede medlem foreslog endelig en socialisering — eller det var måske en egentlig ekspropriation — af den del af produktionen, der fabrikerer materialer til byggeindustrien. Dette kan næppe lade sig gøre under den grundlov, vi har, og jeg er desuden ganske sikker på, for det viser erfaringen, at går man frem på den måde, opnår man i alt fald ikke at bekæmpe boligangelen. De steder, hvor man har forsøgt det, har det netop ikke været muligt at bekæmpe boligangelen; den er, så vidt jeg ved, steget praktisk talt alle disse steder. Det, der virkelig betyder noget, er at nå frem til et frit boligmarked med så mange lejligheder, at der bliver en rimelig konkurrence. Det er for mig at se det væsentligste. Jeg kan give det ærede medlem ret i, at det var rimeligt, om de store, rummelige gamle lejligheder ikke blev spærret for familier med børn; det er en af de ting, vi bør overveje. Jeg vil i hvert fald gerne